

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14

Utgitt 1 april

1933

Skrivelse fra Justisdepartementet.

25 mars.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har departementet stadfestet en av herredstyret i Støren, Sør-Trøndelag fylke, i møte 6 mars 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 10 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskaperlig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

Sådan sammenkomst må ikke vare lenger enn til kl. 2 natt, 1ste og 17de maiester undtatt. Politiet har når som helst adgang til å tilbakekalle tillatelsen eller påby opphør såfremt stoi eller annen larmende optreden er til forstyrrelse for den offentlige ro og orden.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

27 mars.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Vestby, Akershus fylke, i møte 4 mars 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 7 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskaperlig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.»

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

27 mars.

I medhold av §§ 20 og 48 i lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930, jfr. kongelig resolusjon av 16 juni 1922, har Landbruksdepartementet under 27 mars 1933 bestemt at III B. 1 i de ved kongelig resolusjon av 16

27 mars. juni 1922 fastsatte regler angående behandlingen i den ukentligefredningstid av redskaper og innretninger, der anvendes tilfangst av laks og sjørørret, fra og med 15 april 1933 og inntil videre skal lyde således:

1. Ved almindelige kilenøter og lignende ikke nedenfor særlig nevnte redskaper skal der forholdes på en av følgende måter:

a. Ledningsgarnet (landgarnet, skygarnet, forgarnet) løses fra land og legges kloss inntil og strekkes langs notens landside og bindes kloss til noten så vel ved en av stengene som ved notens forreste spiss («snyten») eller om ledningsgarnet ikke når så langt, så nær denne som mulig. Om ønskes, kan derefter de mellem notspissen («snyten») og tungen (storflåen) liggende deler av ledningsgarnet ved hjelp av et i retning mot land fastgjort taug eller et par sådanne hales stramt, så at ledningsgarnet ikke ligger inn på notveggen. Er ledningsgarnet så langt, at det når lenger enn til notspissen, kan den overskytende del av samme belegges efter behag, dog så, at det ikke strekkes i retning inn mot land eller mot en nærstående kilenot eller lignende redskap.

b. Er ledningsgarnet ikke over 70 m langt, regnet fra vinkelen ved krokkaggen, kan den fra land løste ende av samme bindes fast til snyten, og landgarnet ved hjelp av et omtrent på midten av samme festet taug hales stramt i retning mot land.

Hvis det av hensyn til notens sikkerhet anses ønskelig, kan der, når noten er stengt efter forannevnte litr. a eller b, istedenfor det borttatte landgarn anbringes et taug fra noten til land.

c. På sjø- og strømhårde steder ute mot havet eller i skærgården, hvor sådan stengning som anført ovenfor under litr. a og b antas å medføre særlig fare for redskapets beskadigelse, skal tungen (storflåen) legges inn til notens motsatte side (fjordveggen) og fastbindes til denne, og landgarnet bindes kloss op til overtelnen med minst 8 bendsler med 1,5 meters mellomrum mellem bendslene fra vinkelen ved krokkaggen i retning inn mot land.

d. Hvor ledningsgarnet er for langt til at det i sin helhet kan bringes ut til noten, eller hvor naturforholdene vanskeliggjør løsning fra land, kan ledningsgarnet deles, og den nærmest noten værende del bringes ut til noten.

ges langs notens indre vegg til en av stengene eller til snuten, hvor overtelen bindes fast kloss inn til notveggen. Den gjenstående del av ledningsgarnet holdes på plass av et taug festet ved det sted splitsnoren (tungesnoren) var festet eller så langt ovenfor dette, at den del av garnet som er lagt inn til noten, holdes ut fra notveggen.

27 mars.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926 § 3, 2net ledd, meddeles approbasjon på en av Byneset herredstyre i Sør-Trøndelag fylke under 15 mars 1933 vedtatt beslutning hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innesengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter.

Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde rottehunder og skjødehunder som er av så ringe størrelse at de anses ufarlig for bufeet, samt hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

28 mars.

Skriv frå Socialdepartementet.

I samhøve med kongeleg resolusjon frå 25 april 1924, jfr. lov nr. 5 frå 2 april 1917 § 5, stadfester departementet den vedtekta som Bakke heradstyre har fastsett i møte 20 februar 1933 for herbyrge og vertshusnæringa i Bakke herad, Vest-Agder fylke, og som skal gjelda til so lenge frå 1 mai d. å.

Vedtekta lyder so:

§ 1. Alle som gjer seg næring av å driva herbyrge (hotell, pensjonat, logihus og liknande) eller servering av mat og drykk, skal syta for, at der i dei rom som vert nytta, ikkje gjeng fyre seg noko, som strir mot orden og sømd.

Drukne folk må ikkje ha tilgjenge til herbyrge eller vertshusi.

§ 2. Ingen må i herbyrge eller vertshus syna seg drukne eller gjera seg skuldige i styrlaus eller bråkande åtferd til mein for dei andre gjestene, verten, huslyden eller tenarane hans eller soleis, at dei andre som bur i huset eller grannarne vert uroa, eller på andre måtar syna uhøvisk eller usømeleg framferd.

§ 3. Herbyrge eller vertshus kan haldast opne kvar dagane frå kl. 7 morgon til kl. 9 kveld og heilagdagane frå kl. 5 em. til kl. 8 kveld. Utanom desse tider må ikkje serverast mat eller drykk og ingen gjest koma inn eller halda til på slike stader. Dette gjeld ikkje reisande eller faste gjester i herbyrgi.

29 mars. Politiet kan i enskilde høve der sal av mat er hovudsaki, gjeva løyve til å stengja seinare og opne tidlegare, når ein gjeng ut frå at løyvingi ikkje vert misbruka, men likevel ikkje i noko høve ope lenger enn til kl. 11 kveld.

På den andre sida kan politiet i alle høve der det finn at vedkomande ikkje held naudsynleg orden, eller der granarne vert uroa ved ståk i huset, påbjoda stengjing tidlegare.

Løyve i desse høve kan politiet til kvar tid og utan varsling taka attende.

Ved fyreskriftene i denne paragraf vert ingen endring gjort i dei for tidi gjeldande lovreglar for salg og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød.

§ 4. Vaksne kvinner kan nyttast til å varta upp.

§ 5. I vertshus med tilhøyrslor der det vert servera mat eller drykk er det forbode å njota rusdrykk som nokon har henta eller hatt med.

§ 6. Politiet kan til kvar tid herbyrgi og vertshusi er opne inspiserer desse og alle rom som stend i samband med dei.

§ 7. Ei avskrift av desse vedtekter skal vera uppslegne på ein sers sjåleg stad i alle herbyрге og vertshus.

§ 8. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lovi, jfr. straffelovi § 339 nr. 2.

mars. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av jaktlovens § 44 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 fastsettes herved tiden for jakt på hare innen Vestfold fylke til tiden fra og med 15 september til og med 31 desember, gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1935.

27 mars. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til lov om motorvognar av 20 februar 1926 § 19 annet ledd fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning kan motorvognkjøring forbys eller innskrenkes på fylkesveien Årdal—Fister—Hjelmeland—Tøtlandsvik med arm til Fister brygge i Rogaland fylke.

Forbudet gjelder dog ikke uopsettelige tjenestereiser som foretas av læger, dyrlæger, jordmødre, prester, veivesenets og politiets funksjonærer og heller ikke transport av syke som trenger hurtig hjelp.

Bestemmelsen om når og i hvilken utstrekning forbudet skal iverksettes, treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) etter bemyndigelse av overingeniøren. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Lov om forandring i lov om laks- og sjøørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930. 31 mars.
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 mars 1933 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i loven om laks- og sjøørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 skal herefter lyde:

§ 9.

- e. å opgjøre budgett og foreta utligning efter denne lovs § 11 og forvalte de utlignede midler ved en av fiskeristyret antatt kasserer;
- f. gjennom opsynsbetjentene å innhente statistiske opgaver over fiskerienes utbytte og for øvrig å motta og påse avgitt de opgaver, som til enhver tid er påbudt til bruk for fiskeristatistikken. Det påligger fiskeristyret å bearbeide opgavene efter nærmere bestemmelse av inspektøren for ferskvannsfiskeriene og å innsende til inspektøren en samlet opgave avfattet efter et av ham anordnet skjema.

§ 11. Utgifter ved fiskeristyrets reiser m. v. og ved foranstaltninger som av fiskeristyret treffes til fiskerienes fremme, utredes av fiskeridistriktets laks- og sjøørrettfiskerier efter ligning som foretas en gang årlig av fiskeristyret. Det for året til utgifter ved fiskeristyrets reiser m. v. samt til foranstaltninger i distriktet til fiskeriets fremme utlignede beløp må ikke overstige 2 pct. av fiskeridistriktets bruttoutbytte uten vedkommende departements samtykke.

Ligningen skjer i forhold til det nettoutbytte som fiskeriet år om annet antas å gi, dog således at intet utligningsbeløp settes lavere enn 50 øre. Er fiskeriet bortforpaktet, kan leieavgiften eller fremleieavgiften legges til grunn for ligningen, og utligningen kan i så fall skje enten på eier eller på leier eller delvis eller solidarisk på begge. Nærmere regler angående ligningen utferdiges av vedkommende departement.

De utlignede beløp innfordres av distriktets lensmenn, i by av vedkommende skatteopkrever, mot en godtgjørelse av 4 pct. og innbetales til vedkommende fiskeristyre. Efter stedfunnen ligning blir utskriften av samme å utlegge hos vedkommende lensmann (skatteopkrever), og meddelelse herom bekjentgjøres på den i distriktet sedvanlig brukte måte.

31 mars. Er det utlignede beløp ikke betalt innen 3 måneder efter Nr. 1. bekjentgjørelsen, kan det inndrives ved utpantning.

Klage over ligningen tas under behandling ved næste års utligning og avgjøres da med endelig virkning.

§ 47. Enhver som fisker laks eller sjørøret, og enhver som i sin bedrift omsetter eller forbruker nogen av disse fiskesorter, samt enhver som bortleier rett til laks- eller sjørøretfiske, er pliktig til å avgi opgaver til bruk for den almindelige eller spesielle statistikk vedrørende disse fiskerier i den utstrekning og på den måte som Kongen bestemmer. Kongen kan treffe de forføininger og gi de påbud som er nødvendig til gjennomførelsen herav.

Den som undlater å avgi påbudt opgave eller avgir uriktig opgave, eller som på annen måte forser sig mot forskrifter utferdiget i medhold av foranstående bestemmelse, straffes med bøter.

II.

1. Av laks og sjørøret, som fra Norge utføres til utlandet, skal der betales en avgift, der fastsettes til kr. 5,00 pr. 100 kg.
2. Av avgiften dannes et fond, som anvendes til fremme av laks- og sjørøretfiskeriene.
3. Avgiften opkreves ved tollstedene. Avsenderens angivelse til utførsel av sådanne varer som her omhandlet pliktes avgitt på tro og love, hvorefter avgiften opkreves efter denne opgave. Opgaven må, hvis tollvesenet forlanger det, støttes ved konnossement eller annen bevislighet. Når varen aktes utført landverts, angis den til utførsel på den i tollovgivningen for sjøverts utførsel bestemte måte.

De nærmere bestemmelser om avgiftens opkrekning, forvaltningen av og reglene for det i post 2 omhandlede fond utferdiges av Kongen, som likeledes bestemmer tolloppbeørselsbetjentes godtgjørelse, der dog ikke må overstige 4 pct. av de oppebårne avgiftsbeløp.

Avgiften kan inndrives ved utpantning.

4. Overtredelse av bestemmelsene om denne avgiftsydelse behandles og straffes på samme måte som bestemt for tilsvarende overtredelse av tollovgivningen.

III.

Denne lov trer i kraft straks. De hittil gjeldende bestemmelser i lovens § 11 blir dog fremdeles gjeldende forsåvidt

angår avgift som er utlignet eller som herefter utlignes til 31 mars.
fondet til fremme av laks- og sjøørretfiskerierne på grunnlag Nr. 1.
av fisket i 1930, 1931 og 1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 31 mars 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om adgang for kommunene til å ut- 31 mars.
ligne en tilleggsskatt på større inntekter Nr. 2.
for budgettåret 1933—1934.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 mars
1933 sålydende:

§ 1. For det kommunale budgettår 1933—1934 skal kom-
munene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst
10 pct., være berettiget til å utligne en tilleggsskatt på inn-
tekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred
av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i ett av sognene
utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges
også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forså-
vidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig
til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den
fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den
måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag
av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes,
gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen
av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell.

Når den skattbare inntekt er

over kr.	12 000, men ikke over kr.	20 000	tillegg	1	pct.
» »	20 000	—»—	»	30 000	» 1½ »
» »	30 000	—»—	»	40 000	» 2 »
» »	40 000	—»—	»	60 000	» 2½ »
» »	60 000	—»—	»	80 000	» 3 »
» »	80 000	—»—	»	100 000	» 3½ »
» »	100 000	—»—	»	125 000	» 4 »
» »	125 000	—»—	»	150 000	» 4½ »
» »	150 000	tillegg	5	pct.	

Den økede skatt, som er en følge av, at den skattbare
inntekt (uten tillegg) kommer over nogen av de anførte mini-
mumsgrenser, må dog ikke i noget tilfelle utgjøre mer enn

31 mars. halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over Nr. 2. grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 31 mars 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

31 mars. **Kongelig resolusjon.**

De gebyrer som opkreves i henhold til «Gebyrtariff for Norges utenrikske stasjoner» fastsatt ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 og senere kongelige resolusjoner av 11 februar 1927 og 14 juni 1929, § 1 nr. 1 a og nr. 2 til og med nr. 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 procent også for budgettåret 1933—34.

31 mars. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 med senere forandringer meddeles stadfestelse på vedtak av Kraggerø bystyre i møte 6 desember 1932 om tillegg til § 28 i de almindelige helseforskrifter for byen som blev stadfestet ved kongelig resolusjon av 12 september 1919, jfr. kongelige resolusjoner av 7 mai 1926 og 7 desember 1928.

Tillegget lyder således:

«Slaktet må ikke føres på vogn sammen med andre varer eller gjenstander som kan forurense det eller gi det dårlig utseende, og det skal alltid være innhyllet i rene lakener. Detaljsalg av kjøtt og kjøttvarer må kun foregå fra lovlig utsalgssted, godkjent av helserådet.»

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grendahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.